

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ
Кж1.бр.302/16
Дана 09.09.2016. године
В А Љ Е В О

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ, у већу састављеном од председника суда - већа Биљане Савић и судија Милана Алексића и Наде Живић, чланова већа, са судијским помоћником Александром Марковским, записничарем, у кривичном предмету против окр.М.Ђ. из К., због кривичног дела самовлашће из чл.330. ст.1 КЗ, одлучујући поводом жалбе пуномоћника приватне тужиље М.Ђ. из Д. Л. – адв.М.С. из В., изјављеној против пресуде Основног суда у Ваљеву 5К.бр.131/16 од 13.04.2016. године, у седници већа одржаној дана 09.09.2016. године донео је:

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба пуномоћника приватне тужиље М.Ђ. из Д.Л. – адв.М.С. из Ваљева и пресуда Основног суда у Ваљеву 5К.бр.131/16 од 13.04.2016. године се **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву 5К.бр.131/16 од 13.04.2016. године, на основу чл.422. ст.1 тач.3 ЗКП, према окр.М.Ђ. из К., одбијена је оптужба да је извршила кривично дело самовлашће из чл.330. ст.1 КЗ. Наведеном пресудом обавезана је приватна тужилца М.Ђ. из Д.Л. да окр.М.Ђ. плати трошкове кривичног поступка у износу од 105.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено поднео пуномоћник приватне тужиње, због повреде кривичног закона, због повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о трошковима кривичног поступка, са предлогом да веће овог суда преиначи ожалбену пресуду и окр.М.Ђ. огласи кривом да је извршила предметно кривично дело, а предложено је и да приватна тужилца и њен пуномоћник буду позвани на седницу када се буде одлучивало о предметној жалби. У жалби се наводи да првостепени суд није на несумњив начин утврдио када је приватна тужилца сазнала за учиниоца кривичног дела. Наводи се и да је приватна тужилца у тренутку када је августа месеца 2014. године од заменика ВЈТ сазнала да је предметно кривично дело извршила окр.М., поступак је водио ОЈТ Ваљево, тако да није било потребе да се подноси иницијални акт. Приликом подношења кривичне пријаве, а одмах по сазнању за кривично дело приватна тужилца је кривичну

пријаво поднела само против М.Н., а не и против окр.М., из разлога што се приватна тужила судила са М.Н., а била је упозорена и на последице лажног пријављивања. Имајући у виду све напред наведено, у жалби се истиче да је првостепени суд повредио одредбу чл.65. ст.3 ЗКП, а учинио је и битну повреду одредаба кривичног поступка из чл.438. ст.1 тач.7 ЗКП.

Виши суд у Ваљеу је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом и жалбом, па је након што је испитао пресуду у оквиру основа, дела и праваца побијања који су у жалби истакнути, нашао као у изреци, из следећих разлога:

Најпре, када је реч о захтеву пуномоћника приватне тужиље да приватна тужила и он буду обавештени о седници већа, ради присуства истој, веће овог суда, налази да се странке на седницу већа позивају уколико би њихово присуство било корисно за разјашњење ствари о којој се одлучује. У конкретном случају, веће Вишег суда у Ваљеу налази да се разјашњење ствари у овом предмету може остварити и без присуства странака.

Неосновано се у предметној жалби наводи да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из чл.438. ст.2 тач.2 ЗКП, јер пресуда не садржи разлоге о чињеницама које су предмет доказивања. По налажењу већа овог суда првостепени суд је у ожалбеној пресуди правилно нашао у утврдио све чињенице које су од значаја за доношење одлуке, о којима је дао јасне и правилне разлоге, а која у потпуности прихвата и веће овог суда.

Са наведеним у вези, неосновано се наводи да првостепени суд није на несумњив начин утврдио када је приватна тужила сазнала да је окр.М. извршила предметно кривично дело. По налажењу већа овог суда, наведену околност је првостепени суд могао утврдити једино из исказа приватне тужиље, а из ког исказа је првостепени суд утврдио да је приватна тужила у тренутку када је сазнала за предметно кривично дело, дакле пре подношења кривичне пријаве 03.06.2014. године од комшија сазнала да су предметне ствари са куће скидали: и М.Н. и окр.М. и ко зна још ко...“, те је у тренутку подношења кривичне пријаве исту могла поднети и против окр.М., али она приватна тужила то није учинила. Насупрот наводима жалбе, првостепени суд иде и корак даље, па наводи да је за суд неспорно да је приватна тужила дана 15.08.2014. године сазнала од заменика ВЈТ Ваљево да је окр.М., а не М.Н., извршила кривичног дела. Имајући у виду наведене околности, као и датум када је приватна тужила поднела приватну тужбу, првостепени суд је правилно нашао да приватна тужба није поднета у законом прописаним роковима.

Даље, неосновано се у предметној жалби наводи да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из чл.438. ст.1 тач.7 ЗКП, обзиром да првостепени суд, по налажењу већа овог суда, није повредио одредбе везане за постојање тужбе овлашћеног тужиоца, обзиром да се кривични поступак за кривично дело из чл.330. ЗКП покреће по приватној тужби.

Такође, неосновано се у жалби пуномоћника приватне тужиље наводи да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из чл.438. ст.1 тач.11 ЗКП, јер је изрека пресуде неразумљива. По налажењу већа овог суда, изрека ожалбене пресуде је у потпуности јасна, правилна и на закону заснована.

Несоновани су и наводи предметне жалбе да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из чл.438. ст.2 тач.2 ЗКП, јер су разлози о чињеницама које су предмет доказивања супротни од изреке ожалбене пресуде, а дати разлози су нејасни и противречни. По налажењу овог суда, а како је

већ истакнуто, првостепени суд је у ожалбеној пресуди правилно нашао и образложио све чињенице које су од значаја за доношење одлуке и ти разлози, а које у потпуности прихвата и веће овог суда, су потпуно у складу са изреком предметне пресуде.

Најзад, неосновано се у предметној жалби наводи да је првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из чл.438. ст.2 тач.3 ЗКП, јер је првостепени суд неправилно применио одредбу чл.65. ст.3 ЗКП. По налажењу већа овог суда првостепени суд је правилно применио одредбу чл.65. ст.2 ЗКП, а имајући у виду када је приватна тужила несумњиво сазнала за кривично дело и учиноца и када је поднела приватну тужбу, налазећи да приватна тужила није благовремено поднела кривичну тужбу. Што се тиче примене одредбе чл.65. ст.3 ЗКП, суд налази да, у конкретном случају, нема места примени наведеног прописа, а ово из разлога што је приватна тужила кривичну пријаву коју је поднела дана 03.06.2014. године, поднела против М.Н., а не против окр.М.

Веће Вишег суда у Ваљево је разматрало и да ли су првостепеној пресуди учињене и друге битне повреду одредаба кривичног поступка из чл.438. ЗКП – а, па налази да током првостепеног поступка и у првостепеној пресуди није учињена нити једна битна повреда одредаба из наведеног законског основа.

Имајући у виду све напред наведено првостепена пресуда је правилна и на закону заснована.

Насупрот наводима жалбе првостепени суд је након правилне оцене изведених доказа у потпуности и правилно утврдио чињенично стање у овом предмету, те је правилно према опт.М.Ђ., на основу чл.422. ст.1 тач.3 ЗКП, одбио оптужбу да је извршила кривично дело самовлашће из чл.330. ст.1 КЗ, а ово из разлога што приватна тужила није благовремено поднела приватну тужбу против наведене окривљене. Првостепени суд је, по налажењу већа овог суда, у току поступка извео све доказе, правилно их оценио, те је на основу прихваћених доказа правилно утврдио чињенично стање у овом предмету, а о чему је у ожалбеној пресуди дао јасне, правилне и довољне разлоге.

Насупрот наводима жалби, веће овог суда налази да је првостепени суд на правилно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право.

Најзад, првостепени суд је, насупрот наводима жалбе пуномоћника приватне тужиле, донео правилну одлуку којом је приватну тужилу обавезао да окривљеној надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 105.000,00 динара.

Из изнетог, а на основу чл.457 ЗКП, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар
Александар Марковски, с.р.

Председник суда - већа
Биљана Савић, с.р.